

ÜRMÖSI KÁLMÁN

(1847—1922.)

Ürmösi Kálmán belső emberi családból származott s a legkiválóbb lelkészi tulajdonságokat egyesítette magában. Igazán papi egyéniség volt s az ő harmónikus élete megérdemli hogy az elismerés koszorúját tegyük frissen hantolt sírjára. Életét nem az embereket káprázatba ejtő külső fényesség tette olyan széppé, hanem szívének természetes melegsége. Az ő értékét nem a messzire csapongó kilengések s a szertelen túlzások adták meg, hanem az a józan mérséklet, amellyel mindig megtalálta az arany középutat, melyről sem nagyhangú jelszavak, sem előretörő divatos áramlatok eltántorítani nem tudták. Nem a mindennel szembe szállni tudó bátorság emelte őt ki az átlagemberek közül, hanem az az odaadó hűség, mellyel az élet apró kötelességeit teljesítette. Nem a hegyen épített város volt, amely országok és népek előtt tündöklök, hanem a gyertya, amely önmagát emésztve állandóan világítja a maga kis körét. Nem a századokat átfogó és merész reformokat indító próféta, hanem a lelkiismeretes lekipásztor, aki keresi az egy eltévedt juhot s míg meg nem találja, addig nincs nyugalma. Nem a nagy terveket szövő s mindent egyre feltevő vezér, hanem a hős katona, aki életét adja az ügyért, melynek szolgálatába állott. Minél közelebb jutottunk lelki világához, annál jobban megszerettük.

Akár a gondos családapára emlékezzünk, aki nehéz viszonyok között 5 fiut nevelt és adott a társadalomnak, akár a lekipásztorra gondoljunk, aki ugyanazzal az éberséggel gondozta előbb a tarcsafalvi kicsiny nyáját, mint később a siménfalvi s a szentgericei népes gyülekezeteket, akár az egyházi számvevőt nézzük, aki öregsége napjait a számok tengerébe temette: mindenütt azt a megalkuvást nem tűrő, puritán becsületességet és törhetetlen kötelességtudást látjuk, amely túl él minden külső fényt és minden világi dicsőséget. Az ilyen nemes jellem nem veszhet el a sírok éjjelében, hanem az örökkévalóság vizein fog evezni.

V. A.

AZ UNITÁRIUS IRODALMI TÁRSASÁG ÉVI KÖZGYÜLÉSE.

A jelen évi egyházi főtanács gyűléseit megelőző napon, 1922. október 28-án d. u. tartotta az U. I. T. harmadik évi közgyűlését, melyet választmányi ülés előzött meg. Közgyűlésen Ferencz József püspök úr mint a Társaság elnöke elnökölt; (dr. Ferenczy Géza főgondnok, a Társaság igazgatója nem tőle függő ok miatt nem vehetett részt a gyűlésen.), dr. Borbély István főtitkár adott elő és dr. Kiss Elek titkár jegyezt.

1. Elnök üdvözlővén a megjelenteket a gyűlést d. u. 3 óraker megnyitotta.

2. Főtitkár felolvassa évi jelentését, amely szerint a Társaság az elmúlt esztendőben 5 vándorgyűlést tartott (Torockó, Magyarásáros, Dicsőszentmárton, Küküllődombó, Nagyajta) a Ker. Magvető mult számában részletesen ismertetett műsorokkal; Kolozsváron a D. F. E.-el együtt téli vasárnap délutáni felolvasásokat rendezett; 1921. januárja óta folytatólagosan kiadta a Keresztény Magvetőt; 1921. jul. 24-én Csifó Salamon vál. tag fordításában dr. Kiss Elek titkár által memorandumot nyújtottunk át Kolozsváron tartózkodott angol és amerikai hit-rokonainknak, melyben kifejtettük Társaságunk fennállásának célját s kértük anyagi és erkölcsi támogatásukat. Kovács Lajos vál. tag benyújtotta I. M. Savage amerikai unitárius lelkész „The Evolution of Christianity“ c. művének magyar fordítását s kérte, hogy a Társaság a munkát vegye fel kiadványai közé, ugyancsak dr. Kiss Elek titkár bejelentette, hogy a Társaság könyvkiadványai részére lefordította J. E. Carpenter: The place of Christianity . . . c. munkát; Lőfi Ödön vál. tagnak Martineau-tanulmányai állnak könyvbírálatra készen. Jelenti főtitkár továbbá, hogy megcsináltatta a Társaság pecsétjét, mely köriratában Unitárius Irodalmi Társaság és a belső körben két sorban Egységben Az Erő — szövegű.

Közgyűlés a főtitkár jelentését tudomásul veszi; a könyvkiadványokra vonatkozólag megbizsa Elnökséget, hogy minden módon igyekezzék lehetővé tenni, hogy a bejelentett munkák a szabályszerű bírálatok eredményéhez képest minél előbb megjelenhessenek; a pecsétnyomó szövegét alapszabályába foglalni határozza,

3. A hirdetett pályatételek eredménye:

a) *Népies templomi imák a hét napjaira.* Csifó Salamon és Vári Albert bírálók hivatalos bírálata a következő volt: